

2. Niniejsza konwencja pozostanie w każdym razie w mocy w swej formie i treści dla tych Członków, którzy ją ratyfikowali, a nie ratyfikowali konwencji wprowadzającej rewizję.

Artykuł 21

Teksty angielski i francuski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

Powyższy tekst jest autentycznym tekstem konwencji przyjętej należycie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy na jej pięćdziesiątej piątej sesji, która odbyła się w Genewie i została ogłoszona za zamkniętą dnia trzydziestego października 1970 r.

Na dowód czego w dniu trzydziestego października 1970 r. złożyli swe podpisy:

Przewodniczący Konferencji:
Nagendra Singh

Dyrektor Generalny Międzynarodowego Biura Pracy: *Wilfred Jenks*

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 21

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Fifty-fifth Session which was held at Geneva and declared closed the thirtieth day of October 1970.

In faith whereof we have appended our signatures this thirtieth day of October 1970.

The President of the Conference:
Nagendra Singh

The Director General of the International Labour Office: *Wilfred Jenks*

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 21

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Le texte qui précède est le texte authentique de la convention dûment adoptée par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail dans sa cinquante-cinquième session qui s'est tenue à Genève et qui a été déclarée close le 30 octobre 1970.

En foi de quoi ont apposé leurs signatures, ce trentième jour d'octobre 1970:

Le Président de la Conférence:
Nagendra Singh

Le Directeur général du Bureau international du Travail: *Wilfred Jenks*

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych, oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 18 września 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

513

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 maja 1994 r.

w sprawie wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej Konwencji nr 133 dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (postanowienia uzupełniające), przyjętej w Genewie dnia 30 października 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 14 Konwencji nr 133 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej pomieszczenia załogi na statku (postanowienia uzupełniające), przyjętej w Genewie dnia 30 października 1970 r., złożony został Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 9 października 1975 r.

dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 15 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 27 sierpnia 1991 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 15 ustęp 2 weszła ona w życie dnia 27 sierpnia 1991 r.

2. Następujące państwa stały się stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Australia	11 czerwca 1992 r.
Azerbejdżan	19 maja 1992 r.
Brazylia	16 kwietnia 1992 r.
Finlandia	22 listopada 1974 r.
Francja	24 marca 1972 r.
Grecja	24 września 1986 r.
Gwinea	26 maja 1977 r.
Holandia	8 stycznia 1985 r.
Izrael	21 sierpnia 1980 r.
Kirgistan	31 marca 1992 r.
Liban	6 grudnia 1993 r.
Liberia	8 maja 1978 r.

Nigeria	12 czerwca 1973 r.
Norwegia	14 marca 1975 r.
Nowa Zelandia	31 maja 1977 r.
Republika Federalna Niemiec	14 sierpnia 1974 r.
Federacja Rosyjska	27 sierpnia 1990 r.
Szwecja	17 lutego 1972 r.
Tadżykistan	26 listopada 1993 r.
Ukraina	24 sierpnia 1993 r.
Urugwaj	2 czerwca 1977 r.
Włochy	23 czerwca 1981 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	19 czerwca 1972 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	26 marca 1981 r.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

514

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o ułatwieniach w odprawie granicznej,

sporządzona w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 lipca 1992 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o ułatwieniach w odprawie granicznej w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o ułatwieniach w odprawie granicznej

Rzeczpospolita Polska i Republika Federalna Niemiec

— kierując się pragnieniem dalszego umacniania sąsiedzkich stosunków,

— dążąc do usprawnienia współpracy w dziedzinie ułatwiania odprawy granicznej w ruchu kolejowym, drogowym i żegludze między obydwoma Państwami,

— uwzględniając postanowienia Traktatu z dnia 14 listopada 1990 r. między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o potwierdzeniu istniejącej między nimi granicy i Traktatu z dnia 17 czerwca 1991 r. między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. W rozumieniu niniejszej umowy następujące określenia oznaczają:

a) „odprawa graniczna” — wykonywanie wszystkich przepisów Umawiających się Stron, które mają zastoso-

wanie przy przekraczaniu granicy przez osoby oraz w przywozie, wywozie i przewozie towarów, łącznie ze środkami transportu, lub wartości podlegających przepisom dewizowym,

b) „Państwo zwierzchnie” — państwo, na którego terytorium druga Umawiająca się Strona tworzy wysunięte służbowe placówki graniczne lub poleca swoim funkcjonariuszom dokonywanie odprawy granicznej,

c) „Państwo sąsiednie” — druga Umawiająca się Strona,

d) „funkcjonariusze” — osoby, które należą do właściwych dla dokonywania odpraw granicznych urzędów i wykonują czynności służbowe w wysuniętych służbowych placówkach granicznych lub środkach komunikacji podczas jazdy, a także te osoby, które są upoważnione do wykonywania nadzoru służbowego,

e) „strefa” — obszar Państwa zwierzchniego, w którym funkcjonariusze Państwa sąsiedniego są uprawnieni do dokonywania odprawy granicznej.

2. Strefy, w których funkcjonariusze Państwa sąsiedniego mogą wykonywać swoje czynności na terytorium Państwa zwierzchniego, ustala się w drodze odpowiednich porozumień między właściwymi organami obydwu Stron.